

Svědectví: 59. Křest mé zdravotně postižené dcery

Svědectví

Křest mé zdravotně postižené dcery

Tento článek vyzdvihuje některé skutečně významné body ohledně toho, co si myslíme o křtu a postižení. Po článku je několik diskusních otázek, které vám pomohou tyto otázky dále prozkoumat.

Přemýšlení o skutečné životní situaci nás často vybízí k tomu, abychom prozkoumali své skutečné přesvědčení a přehodnotili věci, o kterých jsme nikdy předtím nepochybovali.

Nedávno jsem pokřtila svou 19letou dceru, která má vážné a složité speciální potřeby. Někteří přátelé mě požádali, abych napsala o tomto křtu pro případ, že by to bylo užitečné pro ostatní v kazatelské službě.

Naše dcera, dítě z kazatelské rodiny, navštěvuje sbor od svých dvou týdnů. Jako rodina jsme byli během jejího života členy pěti různých baptistických sborů (z toho jsem měla ve dvou na starosti pastorační péči a kazatelskou službu). V každém sboru byla co nejúplněji přivítána do společenství, za což jsme byli vděční.

V těchto sborech existovala řada kultur týkajících se dvou klíčových praktik křtu a přijímání.

Některé sbory například umožňovaly dětem přijímat přijímání, zatímco jiné raději ne. Stěhování mezi dvěma sbory s různými názory nám ukázalo, že mohou nastat problémy, když přestěhujete buď dítě, nebo někoho, kdo má potíže s učením, ze sboru, který umožňuje přijímat chléb a víno dětem, do sboru, který to neumožňuje. Nechápu, proč jsou zde věci jinak.

V tomto článku se chci zaměřit na křest a ne na přijímání, ale zmiňuji se o tom, abych ilustrovala

klíčovou otázku, jak chápeme a jak uplatňujeme koncept Kristova těla, o kterém se domnívám, že má hluboké důsledky pro ty, kteří se učí potíže.

Je tělo Kristovo skupinou *jednotlivců* kteří se sami selektivně koordinují, nebo je to *integrováný* orgán jedné osoby?

Jak dcera rostla, bylo zřejmé, že naše dcera ráda navštěvuje sbor a připojuje se k bohoslužbám. Otázka jejího křtu a členství se pro nás tak stala naléhavou. V našem společenství nikdy nebyl žádný problém ani námitky proti jejímu křtu, ale chtěla jsem se zamyslet nad praktickými a teologickými důsledky.

Nejprve praktické záležitosti, které byly nejméně náročné. Je závislá na invalidním vozíku s fyzickou přecitlivělostí. Náš sbor se schází ve škole a nemá křtitelnicí.

Zvažovali jsme možnosti plaveckého bazénu nebo pronajmout si křtitelnicí (a kladkostroj!) a rozhodli jsme se proti oběma možnostem z důvodu její důstojnosti a možnosti způsobit jí bolest.

Polít ji vodou by byla další možnost, ale kvůli její přecitlivělosti to vypadalo nelaskavě.

Nakonec jsme se spokojili s kropením jako jediným soucitným způsobem.

A co její kognitivní, řečové a jazykové potíže? Normálně může kandidát křtu vyznat svou víru buď svědectvím, nebo standardními odpověďmi na otázky sboru: nemohla udělat ani jedno ani druhé. Zde vyvstalo několik dalších otázek, které se týkají baptistických komunit.

- Opravdu pochopila závazek víry, ke kterému byla povolána?
- Jak mohla vyznat svou víru? Není schopna verbálně vyprávět svůj příběh a neumí číst ani psát. Pokud bych položila uzavřené otázky v tradici vyznání víry, její „nejlepší“ slovo pod tlakem je „Ne“ – což není ideální odpověď na otázku, zda je Ježíš jejím Pánem a Spasitelem.
- Jak se mohla veřejně zavázat ke komunitě pokřtěných?

Tyto záležitosti byly vyřešeny následovně.

Rozhodli jsme se, že kognitivní vnímání její víry není a nemůže být překážkou.

Je spousta věcí, kterým nerozumí, ale evidentně je schopna vstoupit do ducha uctívání v naší komunitě a má zlaté srdce, nenávidí, když vidí někoho v bolesti. Splňuje tak Ježíšův souhrn přikázání: milujte Boha a milujte druhé lidi.

Kdyby kvůli většímu kognitivnímu poškození chyběla i tato úroveň prokazatelné víry, stále si myslím, že bych při zamyšlení nemohla odepřít křest věrným členům komunity, pokud se metafora těla Kristova bere vážně.

Během bohoslužby jsme požádali ostatní, aby mluvili o víře, kterou v ní viděli. Jeden byl učitel z její školy, člen sboru. Druhým byl můj manžel, který s ní seděl vepředu a jemně s ní „rozpovídal“, mluvil o církvi, Ježíši a lásce (je schopna přesně říkat „ano“ a „ne“, pokud není ve stresu).

Jako celá kongregace jsme společně znovu potvrdili své křestní sliby a ona byla neverbální součástí tohoto opětovného potvrzení: zde skutečně bylo tělo Kristovo.

Jeden z vedoucích sboru mi pomohl pokropit ji vodu (což jsme už doma spolu zkoušeli, aby to nebylo

překvapení) a modlit se za ni. Náš tajemník sboru jí jménem sboru daroval jemně fialovou Bibli (její oblíbená barva), kterou každý týden hrdě přináší, i když ji neumí číst.

Měli jsme spoustu hudby, kterou miluje; kvíz o vodě a nabídku pro *Water Aid* (propojit vodu s životem praktickým i duchovním způsobem); poté byl oběd pro všechny. Naše malé společenství se ten den zvětšilo na trojnásobek své normální velikosti a bylo přítomno mnoho nevěřících, protože ji milovali. Ježíš byl oslaven.

Věřím, že tento křest vzal vážně náš společný život jako tělo Kristovo – a způsobem, který je skutečně křesťanský. Její víra byla demonstrována a vyjádřena *tělem, jehož je také součástí*, a toto společenství ji bude podporovat v jejím závazku vůči Ježíši.

Je součástí našeho malého sboru ve všech směrech. Tento křest jsme absolvovali *společně*: nešlo o vyjádření či závazek jednotlivce, ale o život tohoto společenství pokřtěných věřících.

Nabízím to v naději, že to pomůže ostatním. Více o svém obecném uvažování o křtu jsem napsala v kapitole nedávného festschriftu pro Chrise Ellise, *Gathering Disciples*.

Otázky k diskuzi:

- Zažili jste nějaké podobné bohoslužby, které byly přizpůsobeny konkrétním postižením nebo jiným požadavkům?
- Představte si, že jste na křtu Sallyiny dcery, jak je popsáno. Jaká by byla vaše reakce – jak byste se cítili?
- V „typické“ službě křtu jednotlivec vyjadřuje svou víru. Jaká je vaše reakce na Sallyino prohlášení, že víra její dcery byla „demonstrována a vyjádřena *tělem, jehož je také součástí*“?
- Spíše než svědectví a prohlášení o pokání tento křest zahrnoval hledání důkazů víry jinými způsoby. Co by tato myšlenka mohla přidat ke způsobu, jakým obvykle připravujeme lidi na křest?
- Jak byste odpověděli, kdyby vám bylo naznačeno, že to správně nepředstavuje „křest věřících“? Existují alternativy k ústnímu prohlášení víry? Jak můžeme ve sboru rozpoznat víru v kandidáty bez takového postižení?
- Existují další části církevního života, o kterých vás tento článek vybízí, abyste si mysleli, že bychom k nim měli přistupovat kreativnějším a inkluzivnějším způsobem?

Sally Nelson

Zdroj: The Baptist Ministers' Journal, October 2018, str. 28-29

Sally Nelson

Sally Nelson

Sally Nelson je děkankou baptistické formace na St Hild College a tutorkou Hub v YBA pro *Northern Baptist College*. Kontaktujte ji na revsal96@aol.com.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)